

sidste Linie i § 10 indføjet Ordet „rimelige“, ved hvilken Tilføjelse der peges paa, at der ved Udøvelsen af Skønnet over, hvad der udkræves til Ægtefællens eller Børnenes Underhold, ikke ubetinget maa bygges paa den Levefod, som den paagældende Familie hidtil har haft.

Til § 11.

Kommissionen har begrænset Reglen i § 11 stærkt i Forhold til det ældre Forslag fra 1918, jfr. nedenfor Bilaget Side 24 og 25. Det er dog fundet ønskeligt at begrænse Reglen yderligere, hvilket er sket ved Indføjelse af Ordet „nærliggende“ foran Ordet „Fare“ i Paragraffens Slutning. Det synes nemlig ikke naturligt, at Arvingerne skal have Adgang til at gribe forstyrrende ind i den efterlevende Ægtefælles Forhold, blot fordi de frygter, at Ægtefællen muligvis vil misbruge sin Raadighed over Boet. Først naar denne har foretaget bestemte Handlinger eller Forberedelser til saadanne, som er et Led i en for Boet ødelæggende Disposition, skal Arvingerne kunne gribe ind.

Til § 12.

Bestemmelsen er ændret derhen, at 1. Stk. alene angaar en Arvings Livsarvinger, medens 2. Stk. omfatter baade en Arvings Udarvinger og Kreditorer, idet det ikke findes naturligt, at en Arvings Udarvinger skal have samme Ret som Arvingens Livsarvinger til at begære Boet skiftet.

Kapitel II.

Til § 16.

I første Linie er indføjet en Henvisning til Forslagets § 15.

Til § 19.

Bestemmelsen i § 19, 2. Stk., er blevet ændret paa lignende Maade som § 9, 2. Stk.

Kapitel III.

Til § 24.

Der er tilføjet et nyt Punktum, indeholdende en Ændring i Ophævelsesfortegnelsen i § 91 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. Familieretskommissionen har ved Udarbejdelsen af sit Udkast af 1913 til denne Lov overset, at Reglen i Forordn. 11. September 1839 § 16, 2. Pkt., ikke er en Skilsmisregel, men en Skifteregel, gaaende ud paa, at den Arv, som en forladt Ægtefælle har erhvervet paa en Tid, da det ikke vides, om den bortrejste Ægtefælle var i Live, ikke bliver indført i Boet ved dets Deling med den sidstes Arvinger. Denne Regel har det ikke været Meningen at ophæve, og den saaledes skete Fejltagelse, som først er blevet opdaget efter Vedtagelsen af Ægteskabsloven af 1922, vil man nu ogsaa efter Kommissionens Ønske benytte Lejligheden til at faa rettet.